

Habos László

Hajnal a halálzárkában

Nem láttad, csupán érezted,
ahogy nesztelen elsuhant
cellád zárt ajtaja előtt
az egyenruhába öltözött halál,
az átvirrasztott éjszakát követő
ajándékba kapott új nap hajnalán.

Álltam és láttam...

Álltam

hangosan felkorgó gyomorral esőben
piti tolvaj
s vétkét ezerszer is megbánt gyilkos mellett
a karámnak
közepén, s körben jóllakott barmok bögtek.

S láttam

a smasszer el nem rejtett tekintetében,
hogy kéjjel
döfné szívembe zsebében markolt kését,
s a másikat,
kinek lehunyta szemét szégyenkezése.

Különös találkozás

Különös találkozás
a sivatag közepén
Isten és ember
fehér és fekete
Kézfogás
s a feketéből szürke lesz
a szürkéből lassan fehér
a sivatagból tenger
a tengeren hánykolódó bárka
s a bárkában halk sóhaj
két lélek egy óhaj
Isten és ember
különös találkozás
és végtelen utazás.

